

Komentář k evangelium: Horlivost Panny Marie

Evangelium a komentář ke 4.
neděli adventní (Cyklus C).
„Spěchala do hornatého kraje“.
Dbejme na to také, abychom své
úkoly plnili „ve spěchu“, tedy co
nejdříve, aniž bychom se
nechali strhnout leností nebo
vlažností.

19.12.2024

Evangelium (Lk 1, 39-45)

V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem Svatým a zvolala mocným hlasem: “Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!”

Komentář

V evangeliu svatého Lukáše je scéna Navštívení bezprostředně po té o Zvěstování, a to z toho prostého důvodu, že se události odehrály právě tímto způsobem. Někteří komentátoři poukazují na to, že

Panna Maria v pozdravu archanděla Gabriela s největší pravděpodobností vycítila pozvání k tomu, aby šla na pomoc své sestřenici Alžbětě. „I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoli byla považována za neplodnou“ (*Lk 1,36*). Tento výklad se zdá být správný a v Mariině rozhodnutí máme nepochybně více než dost materiálu k rozjímání o duchu služby.

Tímto směrem se však v našem komentáři nechceme ubírat. Spíše chceme zaměřit naši pozornost na formulaci „spěchala“, která překládá latinský výraz „cum festinazione“. Z jakého důvodu děláme věci „ve spěchu“, tj. bez čekání? Nejsilnějším důvodem jsou jistě láska či city. Když člověk někoho opravdu miluje, dělá věci „ve spěchu“ a nenechává prostor pro lenost. V opačném případě „vlažná“ láska nebo náklonnost hledá jakoukoliv záminku, aby mohla

odložit cokoli, co vyžaduje určitou námahu.

Při našem rozjímání může být užitečné vžít se do situace Panny Marie, abychom lépe pochopili její způsob jednání. Co se přesně odehrálo? Svatý Gabriel jí sdělil nejúžasnější zprávu v celých lidských dějinách: že vtělení zaslíbené Bohem a ohlášené proroky se stane skutečností, pokud ji přijme. Když tedy odpověděla „fiat mihi“, „Verbum caro factum est“, Slovo se stalo tělem v jejím nejčistším lůně. Když se zamyslíme nad sebou, jaká je naše reakce na dobrou zprávu, tak dobrou, že jsme po ní toužili? Zpravidla se odebereme do ústraní, někteří více, jiní méně, abychom plně vychutnali to, co nám bylo sděleno. A co místo toho udělala naše Matka? „Vydala se na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách“ (*Lk 1,39*).

„Jít“ nebo nějaké podobné synonymum je v Písmu svatém velmi často přítomným slovesem, protože Bůh nás ve své nekonečné dobrotě neustále žádá, abychom se pohybovali, abychom „šli“ sem nebo tam, abychom mu sloužili, abychom byli užiteční v úkolech, které předvídal ve svých věčných plánech a které nám dává poznat běžnými způsoby. V tomto smyslu je „usazení se“ opakem „jít“. Z tohoto důvodu jsou sklon k usedlosti a určité potíže s překonáváním lenosti dostatečně výmluvným znamením přítomnosti vlažnosti v nás, alespoň v některých oblastech našeho života.

Abychom se dobře připravili na Vánoce, bylo by dobré, abychom v nadcházejících dnech hodně mysleli na naši nebeskou Matku. Neboť její láska a horlivost jsou opakem každé lenosti. Ta často znamená následovat Pána „z daleka“, jako to udělal svatý Petr v noci na Zelený čtvrtek (srov.

Mt 26,58). Víme naopak, že u Panny Marie platí „Dominus tecum“, „Pán s tebou“, nikoliv že je vzdálen nebo daleko. Obyčejně tomu bývá tak, že vlažný člověk žije ve velké vnitřní prázdnotě. Naproti tomu naše Matka je „gratia plena“, „plná milosti“, bez místa pro jakoukoli prázdnotu. Vlažnost je také přirovnávána k ohni, který vyhasíná, protože není dobře živen. Namísto toho srdce Panny Marie hoří láskou, která má obdivuhodnou sílu. Proto se bez jakéhokoli váhání „vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách“, aby tímto způsobem sloužila a plnila Boží vůli.

Jaké předsevzetí bychom si mohli dát tuto čtvrtou adventní neděli, kdy do Vánoc zbývá jen pár dní? Zkusme dělat „spěšně“, „cum festinatione“, věci, které máme dělat, zejména plnění běžných povinností, jako projev naší lásky k Bohu a k druhým. A pokud si uvědomíme, že některé

oblasti našeho života ochladly,
přemýšlejme o následujícím bodě z
„Cesty“ (č. 492): „Láska k naší Matce
bude dechem, který rozdmýchá v
živý plamen řeřavé uhlíky ctností,
skryté pod popelem tvé vlažnosti“.

Alphonse Vidal // Juli
Kosolapova - Unsplash

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-horlivost-panny-
marie/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-horlivost-panny-marie/) (13.08.2025)